

[Stinus.]

Specielt vil jeg opholde mig ved den del af udenrigsministerens svar, der vedrører krigen i Indokina. Jeg er naturligvis glad for, at der er så nøje overensstemmelse med de synspunkter, jeg selv gav udtryk for i mit indlæg tidligere på dagen. Jeg tænker dels på understregningen af det indokinesiske folks ret til selv at bestemme sin fremtid, dels på udenrigsministerens fremhævelse af, at alle implicerede parter må være rede til at gøre indrømmelser. Det er jo netop indrømmelser, det har skortet på i de hidtidige forhandlinger. Endelig tænker jeg på udenrigsministerens meget klare opfordring til de magter, der forsyner de vietnamske stater med krigsmateriel, til at ophøre hermed. Uden disse leverancer kunne krigen simpelt hen ikke holdes i gang. Det er med stormagternes våben, krigen udkæmpes; det er det indokinesiske folk, der betaler prisen.

Om det af hr. Jørgen Peder Hansen stillede forslag om motiveret dagsorden er der egentlig meget godt at sige. Det indeholder i hvert fald ting, som det er godt og rigtigt at få sagt, hvis det i det hele taget er rigtigt og nødvendigt at udtale sig i dagsordensform om udenrigspolitiske emner. De fleste af partierne har allerede klart givet udtryk for det meste af det, der udtrykkes i dagsordenen, og det har jeg også selv. Men nu vel, der ligger et forslag på bordet, og vi skal tage stilling til det. Vi finder det rigtigt og vigtigt, at det vietnamske folks frihed til selv at bestemme sin politiske fremtid understreges. Vi kan fuldt ud bifalde regeringens erklærede villighed til at stille mandskab til rådighed for en fredsbevarende styrke i Vietnam, såfremt det skulle blive aktuelt, og også den foregående regering indtog dette standpunkt.

Jeg er også glad for, at regeringen i dagsordensforslaget forpligter sig til at gøre en aktiv indsats for at finde en løsning for krigsfangerne i Vietnam; det spørgsmål har jeg selv tidligere rejst fra denne talerstol. Efter den danske regerings anerkendelse af Nordvietnam skulle vi måske have særlige muligheder for at opnå resultater dér med hensyn til de amerikanske krigsfanger.

Efter nu at have hørt udenrigsministerens vurdering af spørgsmålet vedrørende udenforstående styrkers tilbagetrækning fra krigsskuepladserne i Indokina, som indgår i

dagsordenens punkt 2, har det radikale venstre ingen indvendinger mod dette afsnit. Der er med udenrigsministerens bemærkninger ganske klart placeret et ansvar på alle parter.

Dog vil jeg gerne stille et ændringsforslag til det af hr. Jørgen Peder Hansen stillede dagsordensforslag; et ændringsforslag, der følger mine egne bemærkninger i mit første indlæg i debatten op og desuden er helt på linje med både udenrigsministerens betragtninger og de betragtninger, der nu er fremsat af hr. Jørgen Peder Hansen.

Ændringsforslaget lyder:

„I pkt. 2 indsættes efter „krigsskuepladserne i Indokina“:

„... og indstilling af alle udenforstående stormagters leveringer af krigsmateriel“.

Endelig skal jeg tilføje, at det radikale venstre vil undlade at stemme for det af hr. Poul Hartling stillede ændringsforslag.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Der er nu af hr. Stinus stillet ændringsforslag (se ovenfor) til forslaget om motiveret dagsorden af Jørgen Peder Hansen (se sp. 5047). Dette ændringsforslag indgår også i forhandlingen.

Niels Helveg Petersen: Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for svaret vedrørende placeringen af et eventuelt sekretariat. Jeg kan godt forstå, at det endnu har været vanskeligt at afklare det endelige standpunkt til dette, der skal jo heller ikke tages stilling nu. Men jeg lyttede med interesse til udenrigsministerens bemærkninger. Jeg går ud fra, at partierne ved en senere lejlighed får mulighed for at udtale sig om dette spørgsmål.

Så kan jeg ikke bare mig for at sige til udenrigsministeren, som utallige gange brugte udtrykket: „hvis jeg må sige det sådan“, at udenrigsministerens ytringsfrihed så lidt som vores andres ytringsfrihed er begrænset af andet end et hensyn til forretningsordenen. I hvert fald har udenrigsministeren mit partis tilladelse til at sige det, sådan som udenrigsministeren nu gerne vil det.

Jeg har nogle bemærkninger til hr. Gert Petersen. Jeg synes sådan set, man skal beklage, at de europæiske spørgsmål, som jo er meget aktuelle, har fået en forholdsvis